

ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

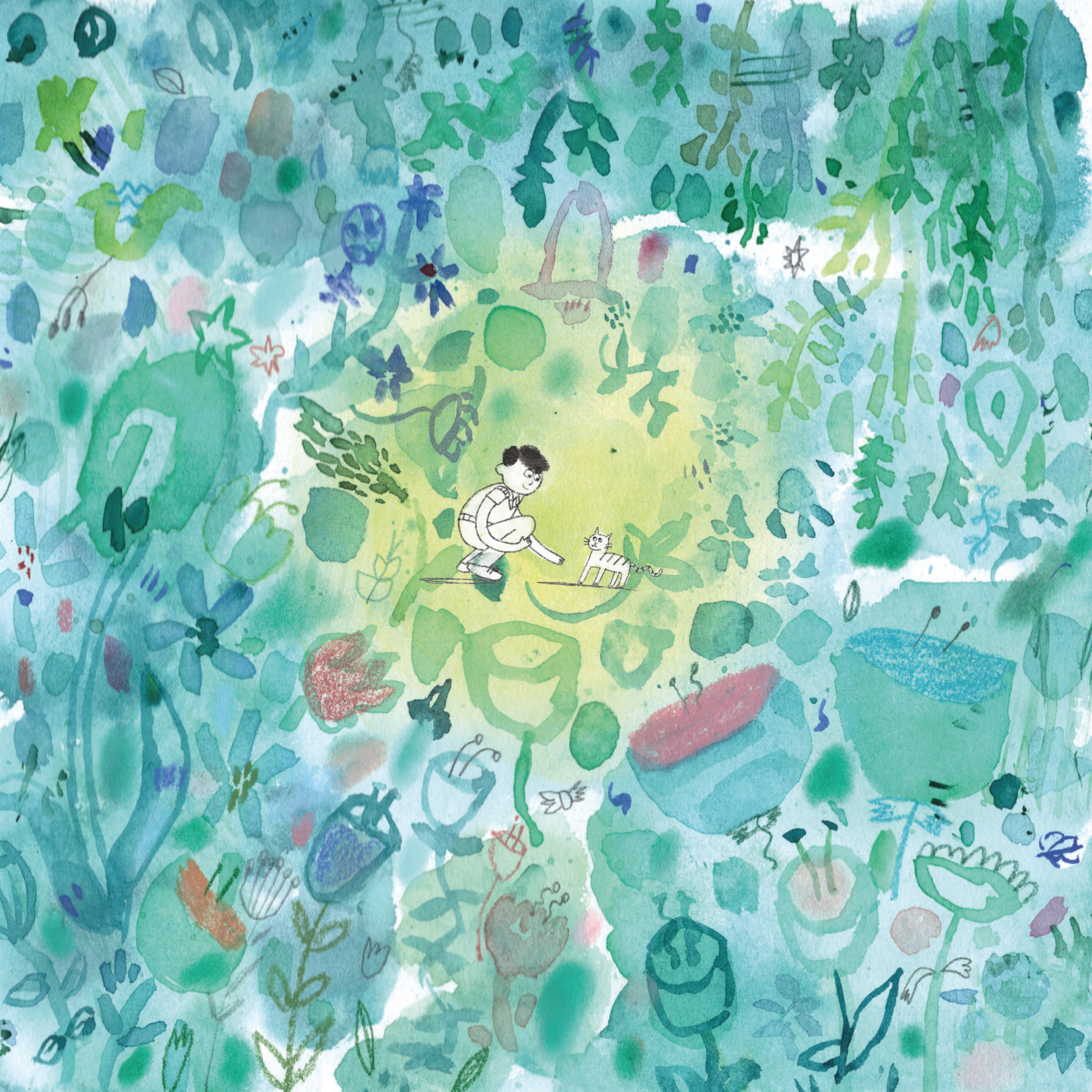
Τα Σώρα

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
ΚΑΜΠΕΡΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Μα μια μέρα στον κήπο ο Μάρκος βρήκε
ένα νιογέννητο γατί – ίδιο με τигράκι έμοιαζε.
Τα μάτια του – όταν μετά από λίγο καιρό θα τα άνοιγε...
«Θυμίζουν νεφρίτη» είπε η μητέρα, κι όπως ήταν θηλυκό,
ο Μάρκος το βάφτισε Νεφερτίτη.

Ο Μάρκος έπαιζε με τη Νεφερτίτη – της έριχνε τα κουβάρια με το μαλλί που έπλεκε η γιαγιά το πουλόβερ του κι αυτή μπλεκότανε μέσα στα χρώματα: πράσινο, κόκκινο, κίτρινο, γαλάζιο...

Πάντα ήθελε να έχει δικό του ένα μικρό ζώο. Κι αυτό το γατάκι ήρθε έτσι ξαφνικά και αναπάντεχα στη ζωή του. Και η μοναξιά... πάει, χάθηκε. Τώρα μέσα στα δωμάτια ήταν οι δυο τους.

Έπειτα βγαίνουν στον κήπο.
Το γατί κρυβότανε μέσα σε θάμνους και ο Μάρκος
δεν έκλαιγε καθώς –γονατιστός πάνω στις πέτρες–
το αναζητούσε και μάτωνε τα γόνατά του.

Το γατί σκαρφάλωνε
στα δέντρα και το αγόρι
το ακολουθούσε και πάνω
από τα ψηλά κλαριά κοιτούσε
ολόγυρά του και ανακάλυπτε
τα μέρη –πέρα από την αυλή,
πέρα από τη γειτονιά–
που θα ήθελε να ταξιδέψει
όταν θα μεγάλωνε.

